

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobkyně: **L. Y.**, zastoupené Mgr. Zbyňkem Čermákem, advokátem se sídlem Hradec Králové, Gočárova třída 504, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 23. 6. 2015, č. j. 59 A 35/2015 - 37,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností brojí proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci (dále též jen „krajský soud“) ze dne 23. 6. 2015, č. j. 59 A 35/2015 - 37, jímž krajský soud zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2015, č. j. MV-37907-3/SO-2015. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 9. 1. 2015, č. j. OAM-43073-15/DP-2014, o zastavení správního řízení, neboť stěžovatelka žádost o povolení k dlouhodobému pobytu podala v době, kdy k tomu nebyla oprávněna.

Protože kasační stížnost nesplňovala podmínku řízení stanovenou zákonem č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatelku usnesením ze dne 10. 7. 2015, č. j. 3 Azs 145/2015 – 8, ke splnění poplatkové povinnosti ve výši 5.000 Kč [viz § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích a položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona]. Ke splnění této povinnosti byla stěžovatelce stanovena lhůta sedmi dnů; zároveň byla poučena o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 citovaného zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích dále platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovatelce společně s podáním kasační stížnosti, kterou stěžovatelka prostřednictvím svého zástupce předala k poštovní přepravě dne 7. 7. 2015 a která byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena dne 8. 7. 2015. Jak již bylo uvedeno, Nejvyšší správní soud stěžovatelku vyzval k úhradě soudního poplatku usnesením ze dne 10. 7. 2015, č. j. 3 Azs 145/2015 – 8, které bylo doručeno zástupci stěžovatelky do datové schránky dne 20. 7. 2015. Posledním dnem sedmidenní lhůty pro zaplacení soudního poplatku se tak stalo pondělí 27. 7. 2015. Stěžovatelka však toho dne a ani později soudní poplatek nezaplatila. Nejvyšší správní soud připomíná, že v případě lhůty k zaplacení soudního poplatku stanovené usnesením ze dne 10. 7. 2015, č. j. 3 Azs 145/2015 – 8, se již jednalo o lhůtu dodatečnou – náhradní, neboť poplatek za kasační stížnost je splatný okamžikem jejího podání. Právní úprava nadto fakticky umožňuje uhradit soudní poplatek i po lhůtě stanovené soudem ve výzvě, a to až do právní moci usnesení o zastavení řízení; je tak třeba uvažovat i s dobou, než Nejvyšší správní soud vydá, respektive doručí usnesení o zastavení řízení. Tato doba je více než dostatečná pro splnění poplatkové povinnosti.

Podle § 47 písm. c) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen, byly naplněny podmínky předvídané v ustanovení § 9 odst. 1 větě za středníkem zákona o soudních poplatcích; proto zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. srpna 2015

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu